

Εισήγηση Κώστα Σημέτη

Μακροπρόθεσμα οι παραγγινές δραστηριότητες της οικονομίας εξαρτώνται από την ποιότητα, το επίπεδο γνώσεων και το βαθμό εξειδίκευσης του ανθρώπινου δυναμικού που διαθέτει η χώρα, από την αύξηση των παραγγινών επενδύσεων, τη σώρευση παγίου κεφαλαίου, από την εισαγωγή νέας τεχνολογίας, καθώς επίσης και από τις τεχνικές και οργανωτικές γνώσεις που απαιτούνται για την αξιοποίησή τους.

Για το λόγο αυτό, πρωταρχική επιδίωξη μας νέας αναπτυξιακής στρατηγικής πρέπει να είναι :

- α) η λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων για τη βελτίωση της ποιοτικής στάθμης, του επιπέδου μόρφωσης και εξειδίκευσης του εργατικού και στελεχικού δυναμικού και γενικότερα η καθολική κινητοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού που διαθέτει η χώρα και έξω από τον ελλαδικό χώρο,
- β) η δημιουργία ευνοϊκότερων προϋποθέσεων και η εξασφάλιση των αναγκαίων οικονομικών πόρων για την προώθηση των παραγγινών επενδύσεων και
- γ) ο τεχνολογικός εκσυγχρονισμός και η αποτελεσματικότερη οργάνωση των επιχειρήσεων και η ανύψωση του τεχνολογικού επιπέδου του παραγγικού δυναμικού της χώρας ώστε να μικρύνει η απόσταση που μας χωρίζει από τις περισσότερο οικονομικά αναπτυγμένες χώρες.

Από τη φύση του το έργο αυτό είναι δύσκολο και απαιτεί χρόνο, συντονισμό, συνεχή προσπάθεια και εμμονή στους μακροχρόνιους στόχους. Προϋποθέτει, επίσης, δημοκρατικές διαδικασίες, ήλιμα συναίνεσης και συνεργασίας, συνεχή διάλογο με τους κοινωνικούς εταίρους για τη δημιουργία μηχανισμών και θεσμών που, ενώ προωθούν την αλλαγή δομών, θα εξασφαλίζουν συγχρόνως δικαιαία κατανομή των βαρών, αλλά και των καρπών της ανάπτυξης.

Όσον αφορά το ειδικό θέμα της σταθεροποίησης της οικονομίας
Προέχει :

1. Ο συντονισμός - ανύπαρκτος σήμερα - στην άσκηση της πολιτικής
2. Η λήψη αποφάσεων. Η καθυστέρηση στο σχεδιασμό έχει επιτείνει τα προβλήματα. Χρειάζεται ένα αποφασιστικό πρόγραμμα αντιμετώπισης των μακροοικονομικών ανισορροπιών. Πρόγραμμα κοινωνικά δίκαιο αλλά ρεαλιστικό.
3. Η μείωση των δανειακών αναγκών του δημόσιου τομέα και πρόγραμμα για τη σταθεροποίηση του δημόσιου χρέους σε σχέση με το ΑΕΠ.
4. Η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής (αποτελεσματικός τρόπος φορολόγησης του αγροτικού εισοδήματος, εφαρμογή τεκμηρίων διαβίωσης και απόντησης περιουσιακών στοιχείων σε επαγγελματίες και ελεύθερους επαγγελματίες, φορολόγηση των τόκων από καταθέσεις, ανασχεδιασμός των φόρων περιουσίας κ.λ.π.)
5. Συναλλαγματική και εισοδηματική πολιτική για την αποκατάσταση της ανταγωνιστικής της οικονομίας.
6. Η τακτοποίηση του θέματος, επιτέλους, των προβλημάτων επιχειρήσεων
7. Η ταχύτατη, ριζική και πλήρης αναμόρφωση των χρηματοπιστωτικών και συναλλαγματικών αγορών
8. Η ανταγωνιστική λειτουργία της αγοράς με κατάργηση των μονοπωλιακών δομών.